

Din iubirea...

Gabriel Stănciulescu

Din iubire...

Doare gândul stors de minte,
Și nu aș vrea să fiu profund,
Tu n-ai vrut să fii cuminte
Și m-ai rănit din când în când.

Des ne certam și iar certam,
Cum respiram, apoi la fel,
De multe ori eu nu contam,
Puțin mărunț în portofel!

S-a adunat, tolba-i plină,
Căci viața mea e la sfârșit,
Scot privirea la lumină
Și văd din nou că-s răvășit.

În inima-ți mare cât o stea,
Poți băga tot universul,
Dar un locșor oricine vrea
Să-și găsească-n viață sensul.

Mai ascunsesem din dureri,
Făceam ce ne plăcea mai mult,
Tu-mi recitai în tandre seri
Și îmi plăcea să te ascult.

Și dacă știm că te iubesc
Și că viața-i o ruletă
Întinde mâna, îmi doresc
S-accepti inelul, din casetă.

Autor: Gabriel Stănciulescu